

לות. בלילה ישנו יחד בדירתה. למחרת קם סיגנס לבון והלך ללישכתו בבניין הרועדהפועל. ששכן אז ברחוב אלנבי, מול רחוב ליליינבלום*. מאז נעלם ולא חזר עוד.

שולמית לא ידעה היכן הוא. עד שקיבלה ממנו מיכתב. היה זה המיכתב, שהפך גולת-הכותרת בפרשה עלומה, אשר הדיה עברו מפה לאונן בחוגי החברה הגבוהה של ארץ.

„שנינו התנהגנו כילדים קטנים, כתב לבון לשולמית. „להתחתן אחרי היכרות כה קצרה, היה זה מעשה חסרי-אחריות. אני יודע שפעלתי כמו נתון בטרנס... להתחתן בלי אהבה, בלי היכרות ואפילו בלי שדכן, זה חטא לא יכופר. במצב זה מוטב שלא תופענה שום ברכות והודעות בעיתון הופעתן לא תשנה את החלטתי. אני עוזב את תל-אביב לשבוע ימים, ואל תנסי לחפש אותי. אם תרצי להגיע לסידור ה"גירושין, מוטב שמישהו ממישפחתך יפגוש עם אחי. הנני מאחל לך את האושר שהנך ראוייה לו.“

במשך הימים הבאים לחצו בני משפחתו של לבון על שולמית לתת לו גט. „עליו להיות אדם גדול, אמרו לה. „אישה כמוך תזיק לקריירה שלו“

* כעבור שנתיים נבחר לבון כמזכ"ל ההסתדרות, וכיהן בתפקיד זה במשך שני תיים. הוא חזר לתפקיד זה ב-1956, אחרי שהודח מתפקיד שר-הביטחון.

האופנה בימי-הזהור של שולמית חשפה פחות, אך הבליטה את חיתובי הגוף. שולמית הקפידה בדודי-כלל להתלבש בהתאם לאופנה.

כך הצטרפה שולמית לבון בימי זוהרה, בניכר דיזוגוף בת"א

שבעלה עזב אותה אחרי לילה אחד של נשואין. הוא היה קשה כאבן וקשות. עוד באותה שנה נשא את אשתו השנייה, לאה.

מור מהר, הפקידה אלף לירות על שמה, בתנאי שתסכים לגירושין. היא הסכימה. ברבנות נפלה שולמית לרגלי בעלה וביקשה רחמים. היא הסבירה לו כי לא תוכל עוד לחיות חיים תקינים, אם ייודע

זה היה ההלם הגדול ביותר בחייה. היא הסכימה לגירושין, אולם ביקשה שיסדרו אותה בעבודה כלשהי, כדי שלא תיזרק לרחוב. היה מדובר על רכישת קיוסק קטן או ספרייה. מישפחתו היתה מעוניינת לגי

אוייב הציבור

מס' 1

לני ולמית בופמן התפרסמה, בעבר, כי „פולי אדלר הישראלית“, על שם מלכת בעלות בתיהבושת בארצות-הברית של אז. היא היתה יצאנית-הצמרת של שנות ה-50, בתור שכזאת בורה, לדבריה, את לקוחותיה והקפידה, שיהיו אך ורק מנהיגים, שתפסו עמדות-מפתח בחיי ה"מדינה.

מאוחר יותר פתחה בביתה בית-בושת. אז נלכדה ברשת המיטרה. היא נעצרה כמה פעמים, הועמדה לדין וגדונה פעמיים לחצי שנת מאסר, בגין זנות וניהול בית-בישת. אחרי-כך נעצרה שוב, בשנת 1971. אך שולמית למדה, את הלקח, הפכה זהירה, והמיטרה לא הצליחה להביאה או לדין. מאז לא נעצרה עוד, עד שמרצה ה"מיטרה, בפברואר 1979, לביתה שביצפון תל-אביב. היה זה מיבצע-ראוה נוסף של מיטרת תל-אביב, אשר תחת לשים את ידה על רוצחים ואנסים, היא מרכזה את כוחותיה כנגד טרף קל — וזנות.

עולה חדשה, 1924 שולמית בופמן עלתה ארצה מרוסיה. בארץ הצטרפה לקולקטיב, שהקימו ארבעת אחיה יחד עם בעלה הראשון. שולמית ניהלה את הבית, בישלה וכיבסה עבור חמישה גברים. בתמונה נראית שולמית (משמאל) וחברה באסט. כחלוצות אמיתיות.

